

Secțiunea 7

Anexe

Bazele unei vieți de mentorare

Anexa A: <u>Ce vreau să fiu când voi fi mare</u> , de Chuck Swindoll	p.7-2
Anexa B: <u>Mentorarea care contează</u> , de Fred Smith	p.7-3
Anexa C: <u>Câteva dovezi ale schimbării interioare</u>	p. 7-6
Anexa D: <u>Evaluarea unei vieți împlinite</u>	p. 7-8
Anaxa E: <u>Planul de evanghelizare al Învățătorului</u> , de Robert Coleman	p. 7-9
Anexa F: <u>Sfaturi pentru a-ți spune povestea</u> , de Myles Lorenzen	p. 7-10

Ce vreau să fiu când voi fi mare*Când l-am văzut, am știut.*

de Chuck Swindoll

Stăteam acolo, un grup de șase. Un ciot de lumânare portocalie ardea în mijlocul mesei, aruncând umbre sinistre, tremurânde pe fețele noastre. Unul vorbea, ceilalți cinci ascultau.

Fiecare întrebare era abordată cu așa un har, cu o așa pace lipsită de orice trudă! Fiecare răspuns era scos din fântânile adânci ale înțelepciunii, modelat prin decizii grele și crescut de timp. Și durere. Greșeli și purtare urâtă. Ca patruzeci de ani în aceeași biserică. Și călit de călătorie. Ca slujirea de-a lungul lumii. Și ascuțit de încercări, primejdii, zdrobirii ale inimii și eșecuri.

Dacă în toți anii aceștia ar fi slujit în armată, pieptul lui ar fi fost plin de medalii. Vârsta lui? Șaptezeci și doi. Fața lui? Brăzdată ca cincizeci de mile de drum rău. Ochii lui? Oh, ochii aceia! Pătrunzători de-ți puteau străpunge baza craniului. Ar fi văzut tot, străbătând totul - orice furie a artileriei antiaeriene și orice încântare a turmei. Rezistase mai mult decât toate capriciile și inovațiile generațiilor naive și lacome, cunoscând extazul de a vedea vieți revoluționate, agonia vieților ruinate și monotonia vieților neschimbate. Își plătise datoriile și avea cicatricile cu care să poată dovedi.

Am stat acolo mai bine de trei ore, ascultându-i poveștile, cântărindu-i principiile, cercetându-i concluziile și ripostând la ideile lui. Seara a fost presărată din când în când, cu izbucniri de râsete urmate de intervale de discuții liniștite.

Retrăind, m-am simțit deodată, din nou tânăr de 26 de ani. Un tânăr seminarist și pastor intern, existând într-un tărâm al nimăului, între o inimă plină de dorințe și o inimă plină de visuri. Bun la teorii teologice, dar fără experiență. Aveam răspunsuri la întrebări pe care nu le puneau nimeni, dar eram lipsit de înțelegerea lucrurilor care contau cu adevărat. În momentele de retrăire a acelor clipe din trecut, mă vedeam în aceeași camera cu acest om, cu treizeci de ani în urmă, bând din aceeași fântână, sorbind din același spirit. Și de fiecare dată eram impresionat; de data aceasta am fost

adânc mișcat. Acum treizeci de ani el fusese un model; acum a devenit un mentor. În totalitate uman și absolut autentic, el s-a dovedit a fi un vas de cinste potrivit pentru a sluji Stăpânului. Și m-am simțit profund recunoscător că umbra lui Ray Stedman a intersectat viața mea.

În această zi a liderilor lipsiți de strălucire, a eroilor decăzuți, părinți ocupați, antrenori frenetici, autorități arogante și genii înguste, avem nevoie de mentori mai mult decât oricând - avem nevoi de călăuze, nu de zei. Abordabili, suflete cărora să le pese, care să ne ajute să ne găsim calea prin labirintul vieții.

Luându-mi rămas bun de la Ray în seara aceea, m-am îndepărtat încet. M-am gândit la lucrurile pe care el mă învățase fără să mă instruiască, la curajul pe care mi l-a dat, fără ca în mod deliberat să-mi predice. M-am întrebat cum s-a întâmplat. M-am întrebat de ce fusem atât de privilegiat. Am simțit un nod în gât forțându-mă să realizez că, la vârsta de 72 de ani, nu-i mai rămăseseră mulți ani de trăit în această lume. Am simțit dorința să fug înapoi la mașina lui și să-i spun din nou ce mult îl iubesc și îl admir.

Dar era prea târziu, și, la urma urmelor, eram un bărbat de 55 de ani. Un soț. Un tată. Bunic. Păstor. Pentru unii, lider.

Dar acolo, stând în aerul rece al nopții, am realizat deodată, ce anume doream să fiu când voi fi mare.

Chuck Swindoll a fost președinte al Seminarului Teologic din Dallas și este pastor al bisericii Stonebriar Community Church in Frisco, Texas.

Extras cu permisiune din The Finishing Touch de Chuck Swindoll © 1994,

Word, Inc., Dallas, Texas. Toate drepturile rezervate.

Din Leadership Journal, Vara '96

Mentorarea care contează

Revitalizarea unei metode de învățare vechi care aduce viață în lucrare

de Fred Smith

Mentorarea poate părea nouă, dar, de fapt, este una dintre cele mai vechi și mai bune metode de învățare. În timpurile de dinaintea celor în care diplomele au devenit obligatorii, sistemul de mentorare era cel acceptat, nu numai în abilitățile practice, dar, și în profesii ca medicina și dreptul.

Ray Stedman, care a păstorit pentru mulți ani biserica Peninsula Bible din California, a crezut și a practicat metoda ucenicizării. El a avut întotdeauna câțiva bărbați tineri în echipă, care călătoreau cu el; împreună studiau, observau și schițau principiile de viață ale Scripturii. Acești ucenici au văzut modul în care se făcea munca și cum puteau aplica ceea ce învățau în practică.

Când privim la Scriptură, imediat ne gândim la Pavel și Timotei. Din text nu ne putem da seama câte abilități tehnice i-a predat Pavel ca și misionar, dar știm că Pavel i-a fost un excelent model și susținător. L-a lăsat pe Timotei să-l vadă la lucru. Pavel l-a promovat în biserici.

Responsabilitatea unui mentor este să fie deschis, lipsit de falsitate, să prezinte în mod consistent cine este în realitate, astfel încât, persoana tânără să primească un mesaj clar, substanțial. Responsabilitatea persoanei tinere este să absoarbă și să observe în mod corect.

Bisericile, din ce în ce mai mult, încep programe de mentorare. O greșeală comună este aceea că bărbații mai în vârstă îi vizitează pe cei tineri fără un scop precis, cel mult doar studiu biblic sau rugăciune. Acestea sunt activități excelente, dar nu sunt mentorare.

Mentorarea este o relație de unu-la unu între un mentor și ucenic, în scopul dezvoltării unei deprinderi sau arte. Una din povestirile mele favorite despre mentorare, este aceea a tânărului pianist care a venit la Leonard Bernstein și i-a cerut să-l mentoreze. Bernstein i-a spus, "Spune-mi ce vrei să faci și eu îți voi spune dacă o faci sau nu."

Când analizezi această frază, realizezi profunda înțelegere pe care Bernstein o avea cu privire la mentorare. Tânărul a inițiat contactul, el a avut o cerere specifică și a făcut o cerere de autoritate—nu să ajungă bogat ca și pianist sau faimos ca Bernstein, ci să devină un pianist mai bun.

Bernstein i-a spus tânărului, în esență, "Tu ești responsabil de felul în care cânti și te pregătești. Singurul lucru pe care nu-l poți face este să te asculți așa cum te poate asculta un mare pianist. Aceasta pot să fac eu și o voi face pentru tine."

Studiul mentorării poate fi organizat, dar aplicarea nu. Mentorarea eficientă nu are o formulă stabilită. Este o relație vie care progresează prin repetate porniri și opriri.

Cum să-ți alegi mentorul potrivit?

Nu este greu să faci o listă de calități dorite la un mentor. Oricum, la fel ca și caracteristicile unui lider, ele sunt în combinație și amestecate, nu calități echilibrate în mod egal. Fiecare din următoarele ingrediente ar trebui să fie găsite, într-o anumită măsură, în viața unui mentor.

1. Mentorul și cel mentorat trebuie să împărtășească o filozofie compatibilă.

Scopurile și metodele sunt cu adevărat o expresie a filozofiei noastre. Dacă scopul este să fii creștin, atunci filozofia trebuie să fie clădită pe principiile divine. Pentru mine, înțelepciunea este cunoașterea și aplicarea principiilor Scripturii, nu citarea versetelor sau povestirea întâmplărilor.

De exemplu, un principiu biblic este faptul că, "Dumnezeu nu va face pentru tine ceea ce poți face singur, nici nu te va lăsa să faci ceea ce numai El poate."

Este greșit să te rogi pentru un miracol, când Dumnezeu ne-a dăruit gândire, oportunități, și facilități să realizăm ceea ce putem. A cere o minune este să cerem lui Dumnezeu să fie excesiv. Dar, El nu ne va lăsa să facem pentru noi înșine ceea ce numai El poate face. De exemplu, nu ne lasă să ne câștigăm salvarea prin fapte; mântuirea este prin harul Său.

Pe de altă parte, dacă scopul este bazat pe valorile umaniste atunci va fi cultural, și nu creștin. Filozofia umanistă adesea exploatează lăcomia și egoismul nostru. Filozofia umană promovează dragostea și preamărirea de sine. Recent, un tânăr a venit la mine cerându-mi să-l ajut "să facă un milion de dolari". Acesta era scopul vieții lui. El avea o filozofie umanistă, materialistă.

I-am spus că nu ne potrivim în ceea ce privește filozofia; așadar, nu puteam fi un bun mentor pentru el.

2. Mentorul ar trebui să fie un bun cunoscător în ce privește subiectul și obiectul judecăților sale.

Mentorul care spune ceea ce alții așteaptă să audă este iresponsabil. El nu ar trebui să consilieze în domenii în care nu este expert sau să emită judecăți asupra unor subiecte care sunt dincolo de limitele sale.

Este important ca mentorul să poată spune “Nu știu. Nu am experiență în asta”. Este bine când are o rețea bună de prieteni, care să-i fie de ajutor în asemenea situații.

Odată, un tânăr președinte al unei corporații a fost în mod periculos extravagant. Deși eram în bord, nu mi-a acceptat autoritatea în domeniul respectiv. I-am aranjat o întâlnire cu directorul executiv al unei mari corporații care, cu succes, l-a avertizat asupra greșelii și a salvat compania.

3. Mentorul trebuie să creadă în mod sincer în potențialul celui mentorat.

Un mentor nu se poate gândi în mod serios la nevoile celui pe care îl învață sau să petreacă cu el timpul necesar, fără să creadă în potențialul persoanei respective. Un mentor nu face ceea ce face ca să fie un tip de treabă. S-ar putea să fie perioade în care ucenicul își pierde încrederea în sine, în mod special după un eșec, și va avea nevoie de un mentor să-l ajute, să-i reabiliteze încrederea.

Am luat micul dejun cu un tânăr director executiv în Dallas și l-am rugat să-mi spună povestea lui. “Până la douăzeci de ani nu am realizat nimic. Cred că a fost din pricina faptului că am fost crescut într-o familie care credea că este greșit să spui ceva bun despre cineva, pentru a nu-i stârni mândria. Am simțit că nu am nimic special, până când profesorul de la Școala Duminicală și-a pus mâna pe umerii mei și mi-a spus, 'Am încredere în tine.' ”

Treptat, acest tânăr a început să-și recapete încrederea în sine. Din acea clipă, a început ascensiunea pe scara spre poziția de director executiv.

4. Un bun mentor ajută la definirea viziunii, țelului și planului.

Atât de mulți tineri cu care stau de vorbă au mai multe opțiuni pentru viața lor, dar, nu sunt echipați să aleagă una. Ei ezită la gândul de a renunța la celelalte.

Alegerea unui țel specific este cheia efectuării multor alte activități. Scopul definește disciplina, creează energia și dă măsura progresului.

Clarificarea scopului este un pas crucial. Controlează atât de multe alte elemente. Încerc să descopăr dacă scopul persoanei este format de influențe interne sau externe. Împlinirea ei este în a face plăcere sau a impresiona pe alții, sau

satisfacerea lui însuși? Imaginea succesului a devenit atât de răspândită în societatea noastră, încât doresc să știu ce anume îi dă acelei persoane cea mai adâncă satisfacție. Ce are pentru ea valoare? Ce face cu ușurință? Ce învață rapid și-și amintește clar? Este țelul realist, luând în considerare talentul ei, oportunitățile și facilitățile pe care le are?

Uneori, cineva poate spune, “Știu unde vreau să ajung, dar nu știu cum să ajung acolo.” Am descoperit că este mult mai ușor să trasezi o hartă, dacă știi destinația. Asigură-te că planul e cel mai simplu posibil. Planurile complicate rareori sunt duse la bun sfârșit. Prea adesea, acestea sunt o încercare a subconștientului de a evita împlinirea lor.

Paul J. Meyer, creator al Institutului Sales Motivation, a petrecut o zi cu mine când era un tânăr vânzător ce parcurgea planul în patru etape, pe care-l avea pentru viața lui. Am fost atât de impresionat, încât i-am cerut o copie și el mi-a dat originalul, scris pe o foaie de hârtie galbenă, pe care încă o mai am. În discuția noastră, foarte interesantă, mi-a spus că, după ce îți stabilești țelul specific, îți faci un plan, apoi uiți țelul și-ți dezvolți entuziasmul pentru plan, știind că, dacă vei parcurge planul, îți vei atinge țelul.

5. Simpatie reciprocă.

Prima dovadă a acestui lucru este comunicarea clară. Fiecare trebuie să-l înțeleagă clar și ușor pe celălalt. Înainte de a începe să lucrez cu cineva, verific această stând de vorbă câteva minute și apoi cerând persoanei să repete ceea ce am spus. Uneori sunt uluit de ce aud. Este greu să lucrezi bine împreună, fără ca fiecare să poată comunica bine cu celălalt.

Intuiția, a-l simți pe celălalt la nivelul spiritului, este de asemenea foarte importantă. Când spiritele noastre sunt în armonie, putem lucra până comunicarea noastră este clară. Nu tragem concluzii și nu ne lăsăm târâți în prejudecăți. Consider că aceasta este în mod special important în lucrul cu oameni din rase diferite.

Comunicarea, pentru mine, înseamnă a înțelege, nu a cădea de acord. Aud oameni spunând că problema este lipsa de comunicare, când de fapt, poate fi doar diferență de opinii. Comunicarea, oricât de multă, nu va schimba aceasta.

6. Mentorul are nevoie de experiență și originalitate pentru a dezvolta mai degrabă opțiuni decât să ia decizii.

Unele persoane cu care am lucrat, la început au devenit frustrate că nu le-am oferit sfaturi ci, mai degrabă, opțiuni dintre care să aleagă.

Dacă le dau sfaturi, îmi asum responsabilitatea pentru deciziile lor și nu acesta este rolul meu. Mai mult, felul în care o decizie este dusă la îndeplinire, este la fel de important ca și decizia în sine, iar mentorul nu poate controla procesul de împlinire.

Mentorul nu trebuie niciodată să-și asume responsabilitatea luării deciziilor pentru cineva. Un bun mentor nu este cel care rezolvă rapid lucrurile.

7. Mentorul trebuie să fie în stare să se dedice unei persoane și unei situații.

Odată am fost implicat în amenajarea unui teren care necesita o sumă mare de bani de la o bancă din Noua Anglie. Directorul de împrumuturi a fost foarte precaut în prezentarea detaliilor. El mi-a explicat, "Nu te gândi că sunt prea precaut. Nu vreau să te trec numai până la jumătatea râului." Când ne dedicăm să fim mentori, ne dedicăm să purtăm persoana toată distanța, până pe malul celălalt. Aceasta va lua timp și energie. Trebuie să fii oricând gata să răspund la telefon unei persoane pe care o mentorez, dacă se află în nevoie.

8. Un mentor trebuie să aibă libertatea de a cere socoteală persoanei pe care o mentorează.

Ucenicul trebuie să-i dea mentorului această responsabilitate. Aceasta îl va ajuta să nu devină plin de resentimente, răzvrătit sau ostil.

Eu spun fiecăruia dintre ucenicii mei că responsabilitatea este ca sfoara unui zmeu— împiedică lucrurile să-și ia zborul. Responsabilitatea nu este control. În mentorare, ea este numirea, în mod obiectiv, a lucrurilor care au loc, și întrebarea celui mentorat, dacă asta este ceea ce și-a dorit. Mentorul nu are dreptul, sub nici o formă, să preia controlul în viața celui alt. Mentorul este consilier, nu șef.

Recent, am întrerupt colaborarea cu un tânăr, pentru că a fost nesincer cu privire la situația lui financiară. El a recunoscut că avea datorii, dar spunea că era vina soției și că el nu putea controla situația. Nu aveam cum să accept acest raționament.

Bucurie de o viață.

Titlul meu favorit este "mentor". După ani de publicitate, referindu-se la mine ca fiind mentorul său, Zig Ziglar m-a flatat dedicându-mi cartea lui 'Over the Top'. Nu ar trebui să repet, dar, de vreme ce mă aflu mai degrabă la sfârșitul carierei mele decât în vârf, iată ce a scris: "*Prietenului și mentorului meu Fred Smith, Sr., care este amuzant și inspirator. El este de asemenea cel mai înțelept și cel mai eficient profesor pe care l-am avut vreodată.*"

Sper că ați prins seriozitatea și bucuria pe care le simt în mentorare.

Ce trebuie să facă cel mentorat?

Marii profesori își doresc să găsească mari studenți. Eu am încercat să fiu un student bun pentru mentorii mei. Aceasta impune câteva lucruri:

1. Admite că ești ignorant. Nu am încercat niciodată să impresionez un mentor cu cunoștințele mele. Întotdeauna mi-am recunoscut ignoranța. Să-ți ascunzi neștiința de un mentor este la fel de prosteste ca și ascunderea bolii de un doctor. O persoană înțeleaptă este întotdeauna mai conștientă de ignoranța ei decât de cunoștințele ei.

2. Pregătește-ți întrebările potrivite. Întrebările potrivite vin în urma meditării, analizării și a discernământului. Întrebările inutile sau nechibzuite sunt înjositoare pentru un mentor. Există putere într-o întrebare bună. Recent, un tânăr profesor mi-a povestit cum a pus unui om important două întrebări, fiind gata să-i ofere o recompensă pentru răspunsuri. Acesta a neglijat recompensa și strângându-i cordial mâna, s-a concentrat doar să-i răspundă la cele două întrebări.

3. Fă-ți tema. Nu i-am sunat niciodată pe cei doi mentori ai mei fără să notez mai întâi ce anume doream să discut cu ei. Notarea întrebărilor înainte este de ajutor în a reduce vorbăria. Când ne întâlneam, aveam pregătite întrebările; știam că întâlnirea nu era o activitate socială. Dacă mai târziu doream să petrecem puțin timp relaxant împreună, era o decizie pe care o luau ei, nu eu. Nu am intrat niciodată în biroul lor să mă așez, fără să fiu invitat. Ei trebuiau să știe că nu aveam de gând să le irosesc timpul.

4. Nu încerca să-ți "folosești" mentorul. O persoană care este mentorată de un mentor renumit poate fi ispitită să se refere la el în moduri prin care să se folosească de el, în mod special, în citarea lui în afara contextului. Rolul mentorului este creșterea, nu satisfacerea mândriei.

5. Un student bun progresează. Progresul studentului este plata mentorului. Petrec în mod obișnuit jumătate din timpul meu pentru a mentora persoane talentate. Nu sunt plătit pentru asta. Sunt însă pe deplin răsplătit prin realizările lor.

—Fred Smith

Câteva dovezi ale schimbării interioare

Viețile noastre în această lume decăzută sunt o serie lungă de dezamăgiri și experiențe dureroase de-a lungul unei lungi perioade de timp, așa că, schimbarea reală va fi un proces ce presupune efort susținut și o cantitate considerabilă de timp. Trebuie să ne reamintim, de asemenea, că nu există lucruri cum ar fi vindecarea, încheierea sau soluționarea o dată pentru totdeauna, pentru multe din lucrurile cu care avem de-a face personal sau relațional. Există un strigăt atât de mare în sufletele noastre: “Când se vor sfârși toate acestea?”, “Când va trece durerea aceasta?”, “Trebuie să mă duc din nou la persoana aceasta și să înfrunt iarăși problema?”. Acesta este un strigăt după eliberare și Dumnezeu nu ne-a promis niciodată eliberarea. (Aceasta nu înseamnă că El își găsește plăcerea în a ne vedea suferind. Însă, Dumnezeu este dedicat creșterii noastre în sfințenie, în a ne face persoana care ne-a destinat să fim, după chipul lui Hristos.). În mijlocul tuturor acestora, ce este creșterea, schimbarea? Care sunt câteva din semnele ieșirii lor la lumină în sufletele noastre rănite?

1. **Schimbarea reală** are loc când persoana poate vorbi în mod sincer cu persoane apropiate despre evenimentele din trecut, fără a se agăța de ele cu mânie, la nesfârșit. El sau ea vor admite că rana este încă acolo, dar durerea de dedesubt a fost înfruntată și dezarmată. Nu o mai neagă, și nu-i mai îngăduie să-i controleze alegerile. Victima are o nouă perspectivă asupra stricăciunii produse și acum culege o recoltă bogată din ea, pentru că a început să o vadă în contextul harului și bunătații suverane a lui Dumnezeu (Psalm 119:75b, 77a).

2. **Schimbarea reală** are loc când persoana începe să se vadă pe ea însăși ca și individ prețios și de valoare, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu (demnitate reală), mai degrabă decât ca o ființă decăzută (Isaia 43:4; I Petru 2:9; Ioan 15:15). Ea nu mai alege să se agățe de imaginea de sine negativă, defensivă.

3. **Schimbarea reală** are loc când persoana este capabilă să-și asume responsabilități cu încredere și cu atitudinea ”pot”, conștientă atât de abilitățile personale, cât și de puterea lui Hristos, pusă la dispoziție prin împuternicirea Duhului Sfânt (Fil. 4.13). În locul unei imagini de sine deformată, irațională, persoana este realistă cu privire la punctele ei tari, (cine este și ce poate oferi) și limitările și slăbiciunile ei, (ce nu are și ce nu poate face), și este gata să le accepte (acceptare realistă, fără plângere de milă), pe amândouă (2 Cor. 12:9,10).

4. **Schimbarea reală** are loc când persoana poate primi și oferi dragostea, în mod corespunzător, persoanelor potrivite (atingere, îmbrățișare, aprecierea intimității cu partenerul de viață, aprecierea copiilor, bucuria de a petrece timp cu prietenii). Cu alte cuvinte, viața acestei persoane este caracterizată de relații interpersonale sănătoase (a renunțat la a trăi într-un mod defensiv, protector). I Petru 1:22; Ioan 13:34,35.

5. În strânsă legătură cu aceasta este faptul că, **adevărată schimbare** este evidențiată prin restaurarea încrederii. Persoana poate din nou să aibă încredere în oameni. Există un sentiment de siguranță și tărie care o face în stare să fie deschisă și vulnerabilă, deplin conștientă de posibilitatea de a fi, în mod inevitabil, oricând, rănită și dezamăgită. El sau ea vor putea să creadă în ceea ce spun oamenii, ca fiind ceea ce au spus – nici mai mult nici mai puțin. Nevoia de a se proteja pe ei înșiși este redusă până la punctul în care devine o trăsătură normală, și nu o atitudine de supraviețuire. Împreună cu încrederea în oameni, persoana a învățat să se încreadă în Dumnezeu în ceea ce privește binele ei (El poate va îngădui să fie rănită, dar nu va îngădui niciodată să fie distrusă) și a celor iubiți de El (poate să aștepte cu răbdare ca El să lucreze în ei, în modul Lui, în timpul Lui).

Câteva dovezi ale schimbării interioare...

- 6. Schimbarea reală** are loc când persoana poate din nou să se bucure. Ea începe să experimenteze libertatea de a fi ea însăși (și asta nu este ceva “rău”), să se bucure de ea însăși, și să se bucure de oamenii minunați și lumea cu care Dumnezeu a înconjurat-o. Calitățile ca bucuria, pacea, râsul, armonia, blândețea, curajul, devin ingrediente active în viața ei și evidența prezenței Duhului Sfânt este reală prin personalitatea ei (Galateni 5:22,23).
- 7. Schimbarea reală** are loc când persoana începe să manifeste o atitudine sănătoasă față de muncă. Aceasta nu mai este un mijloc de a câștiga aprobarea sau semnificația, nici sursa identității, nici o sursă de continuă îngrijorare sau o povară greu de purtat. Ea nu va fi niciodată dependentă de muncă, nici o persoană care se sustrage, ci pur și simplu o persoană harnică, de încredere (2Tim. 2:15). Munca ei este un mijloc vital de închinare și glorificare a lui Dumnezeu și este mijlocul exprimării personalității sale unice, indiferent cât de simplă este sarcina.
- 8. Schimbarea reală** are loc atunci când comportamentul de manipulare care i-a fost de ajutor să supraviețuiască traumelor din trecut, sunt identificate și abandonate, fiind înlocuite cu moduri sănătoase și corespunzătoare de acțiune și relaționare (Titus 2:12).
- 9. Schimbarea reală** este evidențiată printr-un sentiment autentic de libertate și spontaneitate. Datorită unei perspective centrate în Hristos, asupra stricăciunilor făcute de alții în sufletul ei, nu mai este legată de amintirile trecutului sau de temeri sau resentimente. Iertarea a devenit o parte integrantă și vitală a vieții ei - ea simte iertarea, știe că are nevoie continuă de iertare în fiecare zi și trăiește iertând. Devine tot mai plină de compasiune și sensibilitate față de problemele care există în viața celor din jurul ei și nu plină de judecată și critică.
- 10. Schimbarea reală** în viața unei persoane este marcată printr-o centrare consistentă și crescândă asupra altora. Cu alte cuvinte, focalizarea ei nu mai este pe “extraordinarul de mine” sau “goliciunea sufletului meu” pentru că ea a ajuns să realizeze că acestea își au rădăcina într-un profund egoism care este în vrăjmășie cu Dumnezeu. A abandonat ideea că viața este sub puterea ei. O profundă schimbare a avut loc în miezul a ceea ce este ea, deoarece privește Crucea lui Hristos ca fiind totală și suficientă pentru sufletul ei. Aceasta o eliberează acum, pentru a fi o purtătoare a imaginii de răscumpărat, pentru binele altora, indiferent cât o va costa. Această centrare în alții, este experimentată ca și pornire spontană (nu impusă), din sufletul său spre alții, cu scopul de a le spori evlavia (2 Cor. 5:14-21).
- 11. Schimbarea reală** are loc în viața unei persoane când Dumnezeu devine cu adevărat Tatăl ei în sensul emoțional al acestui cuvânt, nu doar o relație formală, contractuală, care a venit împreună cu mântuirea. Ea nu-l mai vede pe Dumnezeu prin lentilele care distorsionează imaginea tatălui sau mamei pământești sau a altei persoane semnificative care i-a provocat mult rău (Rom. 8:16,17; 2 Cor. 6:18; Gal. 4:5-7; Ev. 2:7). Cu alte cuvinte, îi îngăduie lui Dumnezeu să fie Dumnezeu pentru ea, în modul lui Dumnezeu.

Acest articol a fost adaptat de către World Team International
Dintr-o prezentare făcută de Dr. Laura Mae Gardner,
Wycliffe Bible Translators, 5/88.

Evaluarea unei vieți împlinite

Punctează fiecare din următoarele domenii a vieții tale cu un scor de la 1 la 10; 0 pentru "sunt total nesatisfăcut în acest domeniu" iar 10 însemnând "nu aş putea fi mai fericit în acest domeniu". Împlinire înseamnă să ai un sentiment de satisfacție, pace, bucurie și mulțumire în domeniul respectiv. Sari orice domeniu care nu ți se aplică. Începând cu scorul cel mai scăzut, descrie în coloana trei, cum ar arăta domeniul respectiv, de '10'. Fii specific. Încercuiește 2-4 domenii în care ți-ar plăcea să începi să lucrezi prin mentorare.

Arena vieții	Punctaj	Cum ar arăta un '10'?
Relația mea cu Dumnezeu		
Viața mea în biserică -comunitatea spirituală, creștere, slujire reciprocă		
Viața fizică – exerciții, dietă, odihnă & sănătatea generală		
Viața interioară a emoțiilor / gândirii; inima mea & pasiuni		
Căsnicia mea / viața romantică		
Viața de acasă - felul în care familia mea funcționează, în general		
Disciplina personală – planificare, eficiență, simplitate, exerciții, dietă		
Viața socială - prieteni & asociați din afara familiei		
Activități de dezvoltare personală -studiu, recreere, pasiuni, etc.		
Slujire personală - înțelegerea & folosirea darurilor spirituale		
Stabilitate financiară – prezent & viitor		
Carieră / slujbă		
Familia extinsă – rude, etc.		
Relația cu copiii – notează pe fiecare separat _____ _____ _____ _____		
Relația cu nepoții		

Planul de evanghelizare al Învățătorului

Robert E. Coleman

(Prescurtat & editat de John Hamilton)

- **Selectare: Oamenii au fost metoda Lui.** El i-a ales pe cei ce erau dispuși să învețe. S-a concentrat asupra câtorva, dar nu a neglijat mulțimile.
- **Asociere: El a rămas cu ei.** Aceasta a fost esența programului Său de pregătire – să le îngăduie ucenicilor să-L urmeze. Cunoașterea a fost dobândită prin asociere înainte de a fi înțeleasă prin explicație.
- **Consacrare: El a cerut ascultare.** Nu le-a pretins să fie inteligenți, dar le-a cerut să fie loiali. Supunerea față de Hristos a fost mijlocul prin care ei au învățat cel mai mult despre adevăr. În urma drumul crucii, prețul s-ar putea să fie mare. “Luați jugul meu asupra voastră”.
- **Împărtășire: El s-a dat pe sine însuși.** Aceasta înseamnă dragostea. Se dăruiește întotdeauna altora. Viața Lui a fost împărtășită numai prin Duhul Sfânt. Faptul că acești bărbați au fost oameni simpli nu a constituit nici un fel de piedică. De fapt, puterea este în Duhul lui Hristos.
- **Demonstrație: El le-a arătat cum să trăiască.** A modelat rugăciunea, folosind Scriptura, câștigând suflete, învățându-i. El nu a pretins nimănui să facă sau să fie ceva ce nu a demonstrat mai întâi prin propria Lui viață, prin aceasta dovedind nu doar că este posibil, dar și relevanța misiunii Sale în viață.
- **Delegare: Le-a încredințat responsabilități.** Sarcini simple, ca povara de a face rost de mâncare sau de a găsi adăpost, la fel ca și trimiterea în misiune. El a păstrat viziunea înaintea lor. Le-a spus să fie pregătiți să înfrunte greutăți. Le-a dat autoritatea și puterea Lui pentru a îndeplini sarcinile.
- **Supravegherea: I-a verificat continuu.** Isus le-a cerut și ascultat rapoartele. El însuși a recapitulat și a explicat în mod continuu.
- **Multiplicarea: El a așteptat ca ei să se multiplice.** Prin ei și alții ca ei, lucrarea Lui în Duhul va continua să se extindă tot mai mult. Testul misiunii Lui a fost: vor purta ucenicii lucrarea Lui mai departe? Testul oricărei lucrări de evanghelizare este deci, nu ceea ce se vede pe moment, ci eficiența cu care lucrarea continuă în generațiile următoare.

Sfaturi pentru a-ți spune povestea de Myles Lorenzen

De ce să te pregătești să-ți spui povestea?

1. Există putere în povestire.

- Povestirea este, de multă vreme, principalul mijloc de transmitere a istoriei și modelator al valorilor în toate culturile lumii.
- Biblia este plină de povestiri – notează cărțile narative din amândouă Testamentele.
- Isus a fost un maestru al povestirilor. Cine poate uita vreodată impactul povestirilor—'Bunul samaritean?' sau 'Fiul risipitor'?
- Ne amintim povestirile unui vorbitor mult timp după ce am uitat logica ideilor.
- Povestirile ne implică inima, emoțiile și imaginația la fel de mult ca și mintea. Pentru mulți oameni, materialele didactice, de obicei, solicită doar gândirea.
- O poveste bună, bine spusă, își croiește drumul adânc în inimă și, sub influența Duhului Sfânt, poate secera o recoltă de impact spiritual în viețile noastre.
- Istoria este POVEȘTEA LUI. Cu adevărat, cea mai măreață poveste care s-a spus vreodată este povestea invaziei lui Dumnezeu, în istoria umană, în persoana lui Isus Hristos din Nazaret. Povestirea acesteia prin filmul "Isus", a fost văzută de către mai mult de 5 miliarde de oameni din toată lumea. A fost tradus în 777 de limbi și a rulat în 236 de țări. Reamintește-ți că aceasta este Evanghelia sub forma unei povestiri, nu expusă de predicatori.
- Mărturia ta (povestea ta), a felului în care Dumnezeu lucrează în viața ta, este o proclamare biruitoare și incontestabilă a puterii Evangheliei.

2. Pregătirea și împărtășirea poveștii tale te va ajuta să crești

- **Ne conduce la închinare:** Pregătirea poveștii tale te va determina să reflectezi asupra felului în care Dumnezeu, în harul Său, a fost la lucru în viața ta și să-L aduci lauda care I se cuvine. Această pregătire ar trebui să fie un proces care continuă, de vreme ce povestea noastră continuă să se dezvolte.
- **Ne dă speranță:** Văzând bunătatea lui Dumnezeu în modul Lui de a ne trata, suntem încurajați să realizăm că lucrarea Lui nu s-a terminat încă. Putem crește și ne putem schimba. Putem, prin harul Lui, deveni oamenii care El îi dorește.
- **Clarifică viziunea și chemarea:** Dumnezeu a așezat în viața noastră temelii minunate, încă înainte ca noi să-L cunoaștem în mod personal. Efeseni 2:10 spune că noi suntem 'lucrarea mâinilor Lui – 'poemul Lui sau lucrarea Lui de artă'. El are un plan pentru viețile noastre, o chemare unică pe care dorește să o împlinească. Reflectarea în rugăciune asupra vieților noastre, ne ajută să discernem firul Său de aur din tapițeria modelului nostru unic.
- **Poate aduce zdrobire și pocăință reală:** Confruntarea celor mai adânci răni și dezamăgiri poate conduce la 'sărăcia în duh' care este baza tuturor schimbărilor reale. Putem să ne înfruntăm durerea; să iertăm pe cei care ne-au greșit; să acceptăm că Dumnezeu le-a îngăduit; să ne pocăim de încercările noastre egoiste de a folosi această durere ca scuză în a nu-L iubi pe Dumnezeu și pe alții

3. Împărtășirea poveștii tale poate să-L glorifice pe Dumnezeu și-i poate ajuta pe alții.

- **Îl onorează pe Dumnezeu:** Împărtășirea poveștii tale în smerenie, cu sinceritate, îi dă lui Dumnezeu onoarea pe care o merită din plin. Mărturia ta cu privire la harul Său îi va atrage și pe alții la El.
- **Zidește adevărata comunitate:** Împărtășirea poveștii tale într-un mod deschis și sincer cu privire la propriile tale slăbiciuni și marea bunătate a lui Dumnezeu:
  - îi va ajuta pe alții să cunoască cu adevărat cine ești, în spatele a ceea ce se poate vedea; îi va ajuta să aprecieze felul în care tu poți contribui la viețile lor, să aibă așteptări realiste de la tine și să înțeleagă ce anume îți-ar putea oferi ei;
  - va oferi un cadru de încredere pentru ca alți credincioși să poată împărtăși la rândul lor problemele și luptele lor; barierele și măștile pot cădea; mitul 'creștinului ideal' se va topi treptat;
  - în locul îndepărtării altora de tine, mulți vor fi atrași, chiar și necreștini; se va înlătura competiția și se va clădi un spirit de cooperare; adevărata intimitate și încredere va începe să se dezvolte;
  - va îndrepta atenția spre Hristos ca sursă a adevăratei iertări, libertăți și puteri de a ierta; va încuraja pe ceilalți să înceapă să-și înfrunte propria idolatrie și să se pocăiască de ea, experimentând puterea Evangheliei.
  - va crea încrederea necesară pentru ca tu să devii un 'făcător de pace' în conflictele interpersonale; ceilalți vor putea vedea pe Hristos onorat și Împărăția Lui înălțată în tine.

Câteva sugestii practice în a-ți spune povestea într-un mod care să aibă impact

1. Gândește-te la analogia cu 'un șirag de perle' în timp ce îți schițezi povestea:

- *Cronologia de bază a povestirii tale este ca firul de ață al șiragului de perle; este esențial să poți lega lucrurile, dar nu aceasta este inima problemei. Este ușor să cazi în detalii despre cronologie și să nu mai ajungi la perle.*
- **Perlele colierului tău** sunt acele 'kairos' sau momente importante în care lecțiile esențiale au fost învățate; momente în care L-ai întâlnit pe Dumnezeu; experiențe dureroase când promisiuni și decizii cheie au fost luate. Acestea sunt acele părți ale poveștii care pot aduce lumină asupra a ceea ce ești cu adevărat; chemarea pe care Dumnezeu o are pentru tine și obstacolele în calea credinței pentru care trebuie să te încrezi în Dumnezeu pentru a le depăși. Într-o anumită perioadă limitată de timp, nimeni nu poate împărtăși toate perlele vieții lui.
- **Timpul te limitează și scopul împărtășirii te va ajuta** în selectarea a ceea ce vei împărtăși. O mărturie de patru minute pentru un prieten necredincios, de exemplu, va avea o altă structură față de o povestire de 40 de minute pentru un grup de credincioși.

2. În împărtășirea în grup, facem aceasta prin harul lui Dumnezeu așa că nu comparăm:

- Nu există corect sau incorect în împărtășirea poveștii tale.
- Trebuie să te simți complet liber să fii sincer și vulnerabil atât cât te simți confortabil să fii. Dacă în acest punct al călătoriei tale, te simți liber să împărtășești doar întâmplări și cronologie, este în regulă. De exemplu, eu acum sunt gata să împărtășesc lucruri pe care nu m-aș fi simțit niciodată liber să le spun acum 16 ani, când am început.
- În același timp, dă-mi voie să te provoc să faci un pas cât de mic în afara zonei tale de confort. Prin credință, împărtășește ceva care ți s-ar părea riscant. Vei fi uimit de felul în care Dumnezeu va folosi aceasta pentru a sluji pe alții.

3. Urmărește ceasul:

- Este mai bine să sfârșești înainte și cei care au ascultat să-și dorească să fi auzit mai mult, decât să spui prea mult și să pierzi impactul.
- Ca o regulă nescrisă, cuplurile ar trebui să se căsătorească cam pe la jumătatea drumului din timpul alocat. Dacă împărtășești ca și cuplu, probabil veți începe împărtășirea spunându-vă pe rând povestirea personală înainte de întâlnire și / sau luarea deciziei de a vă căsători. Este ușor să te lași dus de val și să sfârșești prin a avea prea puțin timp pentru a împărtăși despre viața de căsnicie. Așa că, dacă vi se acordă 40 de minute, încercați să vă disciplinați și să "vă căsătoriți" în primele 20 de minute!

4. Fii creativ, fii TU ÎNSUȚI:

- Fii creativ atât cât te simți confortabil să fii. Unii folosesc linia timpului pe povestire, alții folosesc amintiri, alții desene pentru a ilustra, alții muzică de fond*. Totuși, nu lăsa creativitatea să te distragă de la povestire. Nu te compara cu alții. Trebuie să fii ceea ce ești cu adevărat. Îți spui povestea ta și nu a altcuiva.

5. Fii realist, împărtășirea poveștii vieții tale este o abilitate ce se dezvoltă de-a lungul timpului:

- Practica, în general îmbunătățește atât procesul cât și produsul. O persoană care a lucrat la povestea vieții lui peste 16 ani, va avea mult mai multe elemente semnificative decât atunci când a început. Este OK. Secretul este să începi și să continui de-a lungul tuturor acestor ani. Dumnezeu te va binecuvânta din abundență dacă o vei face.
- Bucură-te pe parcursul procesului. Relatarea ta nu ar trebui să fie perfectă nici să aibă scopul de a impresiona.